

ПРОЕКТ

Вноситься народними депутатами
України Мовчаном О.В. та іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва та особливостей застосування процедур банкрутства для державних підприємств та/або господарських товариств щодо яких прийнято рішення про приватизацію

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):

1) у статті 1:

в абзаці двадцять третьому частини першої слова “недопущення або запобігання неплатоспроможності” замінити словами “запобігання неплатоспроможності або відновлення платоспроможності”;

частину шосту викласти у наступній редакції:

“Суб'єкти мікропідприємництва - це:

фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від

будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єкти малого підприємництва - це:

фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України";

2) абзац восьмий частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

"визначає, затверджує та розміщує на власному веб-сайті примірну форму плану санації, реструктуризації, заяви про відкриття спрощеного провадження у справі банкрутства (неплатоспроможність) та плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів)";

3) частину шосту статті 33¹ виключити;

4) пункт 2 частини другої статті 33² після слів "господарським судом" доповнити словом "додаткових";

5) у статті 33¹⁸ частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Зміна складу залучених кредиторів чи класів залучених кредиторів здійснюється боржником шляхом внесення відповідних змін до плану превентивної реструктуризації, який повинен бути надісланий боржником всім залученим кредиторам";

6) в абзаці першому частини п'ятої статті 33²² слова та цифри "статті 33²⁰" замінити словами та цифрами "статті 33²¹";

7) пункт 10 частини першої статті 33²⁷ викласти у такій редакції:

"10) якщо боржник в строки, передбачені цим Кодексом не подав до заключного засідання схвалений зборами кредиторів план превентивної

реструктуризації або план превентивної реструктуризації в порядку, передбаченому статтею 33²³ цього Кодексу, або не усунув порушення, встановлені частиною четвертою статті 33²¹ цього Кодексу та господарським судом не прийнято рішення про відкладення заключного засідання";

8) книгу Третю після статті 33²⁹ доповнити новою статтею статті 33³⁰ такого змісту:

"Стаття 33³⁰. Особливості превентивної реструктуризації суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва

1. Боржник, який відповідає критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу має право подати до господарського суду заяву про відкриття превентивної реструктуризації в порядку цієї статті Кодексу з урахуванням таких особливостей:

1) до боржника не застосовується підвищений стандарт доказування щодо перспективності виконання плану превентивної реструктуризації;

2) боржником може бути утворено лише два класи кредиторів: клас забезпечених кредиторів та клас незабезпечених кредиторів;

3) критерій найкращих інтересів кредиторів застосовується виключно в частині порівняння ефективності плану превентивної реструктуризації в порівнянні з задоволенням вимог кредиторів у ліквідаційній процедурі (процедурі погашення боргів боржника) в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність);

4) строк виконання плану превентивної реструктуризації не може перевищувати трьох років;

5) залучені кредитори класу незабезпечених кредиторів, які були належним чином повідомлені про проведення зборів кредиторів для схвалення плану превентивної реструктуризації та були на відсутні них – вважаються такими, що підтримали план превентивної реструктуризації. Такі кредитори, з урахуванням вимог частини другої статті 33²² цього Кодексу, не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду, на якому розглядається план превентивної реструктуризації мають право подати свої заперечення щодо плану, які підлягають розгляду у судовому засіданні;

6) положення статті 33²³ цього Кодексу не застосовуються.

2. Якщо затверджений господарським судом план превентивної реструктуризації після завершення строку його виконання не був виконаний та залучені кредитори не подали до господарського суду заяву про закриття процедури превентивної реструктуризації, то суд за заявою боржника, адміністратора превентивної реструктуризації або за власною ініціативою звільняє боржника від непогашених згідно з планом превентивної реструктуризації боргів та закриває процедуру превентивної реструктуризації";

7) абзац третій частини першої статті 37 після слів "передбачені пунктом 1 частини третьої статті 33¹¹ цього Кодексу" доповнити словами " (крім випадку подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство боржником)";

8) абзац тринадцятий частини другої статті 47 після слів "зборах (комітеті) кредиторів" доповнити словами ", крім випадку, коли всі кредитори боржника є заінтересованими";

9) у статті 52:

абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

"План санації вважається схваленим класом незабезпечених кредиторів, якщо за схвалення плану санації віддано більше половини голосів кредиторів, включених до відповідного класу";

абзац другий частини четвертої викласти в такій редакції:

"План санації вважається схваленим класом забезпечених кредиторів, якщо за схвалення плану санації віддано дві третини голосів кредиторів, включених до класу забезпечених кредиторів";

10) частину другу статті 90 викласти в такій редакції:

"2. Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) може бути закрито у випадках, передбачених:

1) пунктами 2, 3, 5, 9, 10 і 12 частини першої цієї статті – на всіх стадіях провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) (до та після визнання боржника банкрутом);

2) пунктами 1, 4, 6, 8 і 11 частини першої цієї статті – лише до визнання боржника банкрутом;

3) пунктом 7 частини першої цієї статті – лише після визнання боржника банкрутом;

4) пунктом 13 частини першої цієї статті – лише на стадії розпорядження майном боржника";

11) статтю 137 доповнити новою частиною третьою такого змісту:

"3. У разі, якщо процедура погашення боргів боржника триває більше трьох років господарський суд за заявою боржника, керуючого реалізацією або за власною ініціативою звільняє боржника від боргів, крім боргів за вимогами забезпечених кредиторів та боргів, визначених частиною другою статті 135 цього Кодексу.

У випадку, якщо після звільнення боржника від боргів у нього більше не залишилось кредиторів господарський суд при постановленні ухвали про завершення процедури погашення боргів боржника та закриття провадження у справі про неплатоспроможність за клопотанням боржника може вирішити питання про продовження здійснення боржником господарської діяльності";

12) після статті 137 доповнити новою Книгою такого змісту:

"КНИГА ШОСТА. ОСОБЛИВОСТІ СПРОЩЕНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО (НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ) СУБ'ЄКТІВ МІКРОПІДПРИЄМНИЦТВА ТА МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Стаття 138. Спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) полягає у застосуванні до боржників у справах про банкрутство (неплатоспроможність) спрощених процедур ліквідації (погашення боргів) юридичних осіб (фізичних осіб-підприємців), з метою звільнення їх від боргів у найкоротші строки та в найменш витратний для них спосіб.

Спрошене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) встановлює особливості застосування процедур ліквідації (погашення боргів) боржника, які передбачають прискорене, спрошене та економічно ефективне врегулювання неплатоспроможності, з метою захисту прав кредиторів, працівників та інших зацікавлених осіб, забезпечення їх участі у провадженні, запобігання зловживанню процедурою та мінімізації негативних наслідків для боржника та кредиторів.

Спрошене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) застосовується до боржників у разі їх неплатоспроможності або загрози неплатоспроможності.

2. Спрошене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) застосовується до боржників юридичних осіб або фізичних осіб - підприємців, які одночасно відповідають таким критеріям:

1) є суб'єктами мікропідприємництва або малого підприємництва;

2) зареєстровані в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань не менше ніж один рік до дати подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрошеного провадження;

3) на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрошеного провадження, мають кредиторську заборгованість, яка:

для юридичних осіб – не перевищує 2000 розмірів мінімальної заробітної плати за даними останньої фінансової звітності;

для фізичних осіб-підприємців - не перевищує 1000 розмірів мінімальної заробітної плати за даними останньої фінансової звітності;

4) на дату подання заяви про відкриття спрошеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) щодо боржника відсутні судові провадження у спрах, передбачених частиною другою статті 7 цього Кодексу;

5) не мають заборгованості із виплати заробітної плати перед працівниками.

3. Справи про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядається в порядку спрощеного провадження, розглядаються господарським судом відповідно до цієї Книги Кодексу. Якщо відповідні питання не врегульовано цією Книгою Кодексу, суд застосовує загальні положення цього Кодексу щодо провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника.

4. Граничний строк провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження не може перевищувати 180 днів від дати відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

5. Ухвали господарського суду, постановлені у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність) за результатами розгляду заяв, клопотань та скарг, можуть бути оскаржені сторонами в апеляційному порядку відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім постанови про визнання боржника банкрутом та ухвали про закриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

6. До провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядаються в порядку спрощеного провадження стаття 7 цього Кодексу не застосовується.

7. З метою скорочення строків розгляду справи, учасники спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) – юридичні особи та фізичні особи – підприємці зобов'язані вчиняти процесуальні дії в електронній формі з використанням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи.

Стаття 139. Участь арбітражного керуючого у спрощеному провадженні у справах про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Кандидатура арбітражного керуючого для виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією) боржника у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність) подається боржником або

кредитором, який звертається до суду з заявою про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство.

У разі, якщо боржником або кредитором, який звертається до суду з заявою про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство не надано кандидатури арбітражного керуючого, арбітражний керуючий призначається господарським судом шляхом автоматизованого відбору.

2. Розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого становить: за виконання ним повноважень ліквідатора у спрощеному провадженні у справі про банкрутство юридичної особи - 8 розмірів мінімальної заробітної плати;

за виконання ним повноважень керуючого реалізацією у справі про неплатоспроможність фізичної особи-підприємця – 4 розміри мінімальної заробітної плати.

3. Боржник або кредитор, який звертається до суду з заявою про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) зобов'язаний авансувати розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого.

За згодою арбітражного керуючого розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого може бути зменшено, про що арбітражний керуючий зазначає у заяві арбітражного керуючого про участь у справі. В цьому разі, авансуванню підлягає сума, визначена в заяві про участь арбітражного керуючого у справі.

4. Арбітражний керуючий може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією) з підстав, передбачених пунктами 1 та 2 частини четвертої статті 28 цього Кодексу виключно за клопотанням зборів кредиторів.

5. Призначення ліквідатора (керуючого реалізацією) не припиняє повноважень органів управління боржника – юридичної особи.

У випадках, передбачених частиною другою статті 40 цього Кодексу, господарський суд за заявою ліквідатора, сторін або інших учасників справи про банкрутство може припинити повноваження органів управління боржника та покласти виконання їх повноважень на ліквідатора.

6. До повноважень арбітражного керуючого у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, належать:

- 1) підготовка та подання суду висновку щодо добросовісності боржника та причин його неплатоспроможності (загрози неплатоспроможності);
- 2) проведення на вимогу та за рахунок кредиторів аналізу фінансово-господарського стану боржника;
- 3) формування ліквідаційної маси;
- 4) розгляд грошових вимог кредиторів та заперечень кредиторів щодо вимог інших кредиторів;
- 5) узгодження розміру вимог кредиторів щодо яких були заперечення з боржником та кредиторами;
- 6) підготовка графіка проведення ліквідаційної процедури;
- 7) реалізація майна боржника;
- 8) підготовка ліквідаційного балансу;
- 9) отримання в боржника інформації та документів, необхідних для виконання своїх повноважень;
- 10) інші повноваження, визначені цією Книгою Кодексу.

Стаття 140. Заява про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Заява про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) подається боржником та має містити:

- 1) найменування господарського суду, до якого подається заява;
- 2) повне найменування юридичної особи або ім'я (для фізичних осіб - підприємців) боржника, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб - підприємців),

ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб - підприємців) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті), номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність у боржника електронного кабінету;

3) інформацію про відповідність боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

4) найменування органу (суб'єкта), уповноваженого управляти державним майном щодо боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

5) виклад обставин, що є підставою для звернення до суду;

6) перелік документів, що додаються до заяви.

2. До заяви боржника про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) додаються:

1) довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

2) докази сплати судового збору, крім випадків, якщо згідно із законом судовий збір не підлягає сплаті;

3) докази авансування боржником на депозитний рахунок суду основної винагороди ліквідатора (керуючого реалізацією) у розмірі, визначеному цією Книгою Кодексу;

4) для боржника – юридичної особи:

- установчі документи;

- бухгалтерський баланс на останню звітну дату.

5) для боржника – фізичної особи-підприємця:

- документи, що підтверджують наявність статусу фізичної особи - підприємця;
- декларація про майновий стан боржника за формою, затвердженою державним органом з питань банкрутства;
- інформація про наявність (відсутність) непогашеної судимості за економічні злочини;

6) перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження, а також загальна балансова вартість майна;

7) перелік майна, що перебуває у заставі (іпотеці) або є обтяженим у інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

8) перелік кредиторів боржника, вимоги яких визнаються боржником, із зазначенням загальної суми грошових вимог усіх кредиторів, а також щодо кожного кредитора - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

9) відомості про всі рахунки у депозитарних установах боржника, відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, про всі рахунки на яких

ведеться облік прав на цінні папери, про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити із зазначенням сум грошових коштів на таких рахунках, електронних гаманцях станом на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство;

10) перелік осіб, які мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням суми таких зобов'язань, строку виконання та підстав виникнення;

11) докази відповідності боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

12) перелік судових справ, в яких боржник є стороною із зазначенням предмету спору;

13) перелік вчинених боржником протягом трьох років (для боржника фізичної особи-підприємця – протягом року) до дня подання заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) правочинів щодо нерухомого майна, цінних паперів, корпоративних прав та іншого майна, належного боржнику на суму не менше 500 розмірів мінімальної заробітної плати (для боржника фізичної особи-підприємця на суму не менше 30 розмірів мінімальної заробітної плати);

14) докази неплатоспроможності чи її загрози

15) рішення вищого органу управління боржника, а стосовно боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - органу (суб'єкта), уповноваженого управляти державним майном про звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі (для боржника – юридичної особи).

3. Від імені боржника - юридичної особи заява може бути подана керівником або іншою особою відповідно до статутних документів боржника, або особою, визначеною рішенням вищого органу управління, а щодо боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - також органом (суб'єктом), уповноваженим управляти державним майном.

4. Кредитор має право подати заяву про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) за умови надання боржником подальшої згоди на відкриття провадження у справі банкрутство (неплатоспроможність)

Заява кредитора про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) крім відомостей, передбачених частиною першою цієї статті також повинна містити інформацію про ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті).

До заяви кредитора додаються документи, передбачені пунктами 1-3, 12 та 14 частини другої цієї статті.

Стаття 141. Відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Господарський суд не пізніше десяти днів з дня надходження заяви боржника про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) *розглядає цю заяву та*, за умови відсутності підстав, визначених цим Кодексом, для відмови у прийнятті заяви, залишення заяви без руху, повернення заяви чи відмови у відкритті спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), постановляє ухвалу про прийняття заяви боржника до розгляду та відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

2. У разі подання заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) кредитором та відсутні підстави для відмови у прийнятті, залишення її без руху або для повернення заяви, господарський суд приймає заяву до розгляду, про що не пізніше п'яти днів з дня її надходження постановляє ухвалу, в якій зазначаються:

1) про встановлення боржнику десяти денного терміну на подання суду згоди на відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

2) у випадках, передбачених цією Книгою Кодексу - прізвище, ім'я та по батькові арбітражних керуючих, визначених шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.

3. Ухвалою про прийняття заяви про відкриття провадження у справі господарський суд має право вирішити питання про:

1) зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

2) вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони боржнику відчужувати майно.

4. Ухвала про прийняття заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника надсилається сторонам та арбітражним керуючим, визначеним шляхом автоматизованого відбору (у випадках, передбачених цією Книгою Кодексу).

5. У разі, якщо боржник не заперечує проти відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) він зобов'язаний протягом десяти днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) подати до господарського суду письмову заяву про згоду на відкриття провадження у справі.

До заяви про надання згоди на відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) обов'язково додаються документи, передбачені пунктами 4-14 частини другої статті 140 цього Кодексу.

6. Господарський суд протягом двадцяти днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви кредитора про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) розглядає подані кредитором та боржником документи, та приймає одне з таких рішень:

1) про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) - у разі, якщо боржником подано до суду заяву про

надання згоди на відкриття провадження у справі та додані до згоди документи відповідають вимогам цього Кодексу;

2) про залишення заяви про надання згоди на відкриття провадження у справі без руху - у разі, якщо боржником подано до суду заяву про надання згоди на відкриття провадження у справі, однак додані до згоди документи не відповідають вимогам цього Кодексу;

3) про залишення заяви кредитора про відкриття провадження у справі без розгляду – у разі, якщо боржником протягом строку, встановленого цією Книгою Кодексу не подано до суду заяву про надання згоди на відкриття провадження у справі.

7. Крім підстав для відмови у відкритті провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), визначених цим Кодексом, господарський суд відмовляє у відкритті спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) також у випадках, якщо:

1) боржник не відповідає критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

2) протягом трьох років до дати подання заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) щодо боржника вже відкривалось інше спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

8. В ухвалі про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) зазначається про:

1) відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

2) визнання вимог кредитора та їх розмір (у разі, якщо провадження у справі відкрито за заявою кредитора);

3) введення мораторію на задоволення вимог кредиторів;

4) призначення ліквідатора (керуючого реалізацією);

5) вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів;

6) строк подання ліквідатором (керуючим реалізацією) до господарського суду відомостей про результати розгляду вимог кредиторів, який не може перевищувати 35 днів з дати відкриття провадження у справі;

7) дату підсумкового засідання суду, яке має відбутися не пізніше 45 днів з дати відкриття провадження у справі;

8) щодо фізичної особи-підприємця:

- зобов'язання контролюючого органу, визначеного Податковим кодексом України, надати керуючому реалізацією та суду інформацію про доходи боржника та членів його сім'ї і про майно, задеклароване такими особами при перетині кордону;

- зобов'язання органу державної прикордонної служби надати керуючому реалізацією та суду інформацію про перетинання боржником та членами його сім'ї державного кордону за останні три роки;

- зобов'язання банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей надати керуючому реалізацією та суду інформацію про залишок коштів на рахунках/електронних гаманцях боржника;

9) зобов'язання боржника протягом 30 днів з дати відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) провести інвентаризацію майна та передати її результати ліквідатору (керуючому реалізацією) для формування ліквідаційної маси.

9. Офіційне оприлюднення оголошення про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність боржника у порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 142. Виявлення кредиторів та підготовка до підсумкового засідання

1. Подання кредиторами грошових вимог до боржника та їх розгляд ліквідатором (керуючим реструктуризацією) здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. Строк на подання кредиторами заяв з грошовими вимогами до боржника становить 20 днів з дати офіційного оприлюднення оголошення про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

3. Кредитор має право отримувати від ліквідатора (керуючого реструктуризацією) інформацію щодо вимог інших кредиторів. Такий кредитор може подати ліквідатору (керуючому реструктуризацією) та боржнику або не пізніше ніж 5 днів до підсумкового засідання до суду заперечення щодо визнання вимог інших кредиторів.

4. Ліквідатор (керуючий реструктуризацією) з урахуванням результатів розгляду вимог кредиторів боржником визнає їх або узгоджує з боржником та кредиторами вимоги кредиторів щодо яких є у боржника, ліквідатора (керуючого реструктуризацією) або інших кредиторів є заперечення. Про результати розгляду вимог кредиторів ліквідатор (керуючий реструктуризацією) не пізніше ніж на 15 день з дня закінчення встановленого частиною другою цієї статті строку повідомляє в порядку, визначеному частиною п'ятою статті 45 цього Кодексу заявників і господарський суд. Повідомлення повинно містити інформацію про:

- визнані (узгодженні) вимоги кредиторів;
- відхилені (неузгодженні) вимоги кредиторів з обґрунтуванням підстав визнання чи відхилення.

5. Ліквідатор (керуючий реструктуризацією) готує висновок про відповідність боржника принципам добросовісності та подає його до суду не пізніше ніж за 5 днів до дня підсумкового засідання.

Боржник вважається недобросовісним, у разі:

- 1) подання боржником суду, ліквідатору (керуючому реструктуризацією) або кредиторам недостовірної інформації або не надання інформації щодо його активів, даних бухгалтерського обліку, інформації про правочини, передбачені пунктом 13 частини другої статті 140 цього Кодексу;
- 2) встановлення факту, що боржником протягом трьох років до відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) вчинено фраздаторні правочини або наявні інші підстави для притягнення боржника до субсидіарної відповідальності;
- 3) вчинення боржником дій, що перешкоджають провадженню у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

4) щодо боржника наявний висновок про наявність ознак доведення до банкрутства.

6. Кредитори мають право не пізніше ніж за 5 днів до підсумкового засідання подати до господарського суду свої заперечення щодо добросовісності боржника, які підлягають розгляду в підсумковому засіданні.

Стаття 143. Підсумкове засідання суду

1. Підсумкове засідання господарського суду проводиться не пізніше 45 днів з дати відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність). Про підсумкове засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Кодексу.

2. У підсумковому засіданні господарський суд розглядає:

- відхилені (неузгодженні) вимоги кредиторів, а також вимоги кредиторів, щодо яких інші кредитори подали свої заперечення;
- висновок про відповідність боржника принципам добросовісності, а також заперечення кредиторів щодо добросовісності боржника;
- заперечення сторін справи щодо відповідності боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу.

3. Вимоги кредиторів, узгодженні боржником, ліквідатором (керуючим реалізацією) та боржником і щодо яких не надійшли заперечення інших кредиторів господарським судом не розглядаються та вважаються визнаними.

Вимоги кредиторів щодо яких сплив строк позовної давності відхиляються судом та вважаються прощеними (списаними) з моменту закриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), про що зазначається в ухвалі суду.

Інші вимоги розглядаються господарським судом в загальному порядку.

4. За результатами підсумкового засідання господарський суд, за відсутності підстав для закриття провадження у справі, ухвалює постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника – для фізичних осіб-підприємців).

В постанові про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника – для фізичних осіб-підприємців) зазначається:

1) розмір, черговість задоволення кожної визнаної вимоги та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, що вносяться ліквідатором (керуючим реструктуризацією) до реєстру вимог кредиторів, у тому числі вимог кредиторів, які є заінтересованими стосовно боржника;

2) розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів;

3) дата проведення судового засідання, на якому буде розглянуто, підготовлений ліквідатором (керуючим реструктуризацією) план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів), яке повинно відбутись не пізніше 20 днів з дати підсумкового засідання;

4) дата заключного засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною четвертою статті 138 цього Кодексу.

5. У разі, якщо в підсумковому засіданні встановлено, що у боржника відсутнє будь-яке майно, господарський суд призначає заключне засідання та зобов'язує ліквідатора (керуючого реструктуризацією) підготувати та подати на розгляд суду звіт по виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) та ліквідаційний баланс (щодо боржника – юридичної особи) без необхідності вжиття інших заходів, передбачених цією Книгою Кодексу.

6. Якщо в підсумковому засіданні встановлено, що до боржника не надійшло жодної вимоги кредитора, суд роз'яснює боржнику право подати до суду клопотання про:

1) продовження здійснення господарської діяльності боржника зі звільненням його від боргів або

2) ліквідацію юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця.

Якщо боржник подав клопотання про продовження здійснення господарської діяльності, господарський суд за наслідками підсумкового засідання приймає рішення про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та звільняє боржника від боргів.

7. Якщо боржник подав клопотання про ліквідацію юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, господарський суд за наслідками підсумкового засідання:

1) призначає заключне засідання;

2) зобов'язує ліквідатора (керуючого реструктуризацією) підготувати та подати на розгляд суду без необхідності вжиття інших заходів, передбачених цією Книгою Кодексу:

- звіт по виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів);

- ліквідаційний баланс (щодо боржника – юридичної особи).

8. З дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо боржника – юридичної особи настають наслідки, визначені частиною першою статті 59 цього Кодексу, крім припинення повноважень органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном.

З дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття процедури погашення боргів боржника щодо боржника – фізичної особи-підприємця настають наслідки, визначені частиною четвертою статті 131 цього Кодексу.

9. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (введення процедури погашення боргів боржника) офіційно оприлюднюється в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 144. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргу)

1. Ліквідатор (керуючий реструктуризацією) зобов'язаний розробити та подати на затвердження господарського суду план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів).

Кредитори мають право подавати ліквідатору (керуючому реструктуризацією) пропозиції до плану.

2. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) включає в себе:

1) реєстр вимог кредиторів;

- 2) ліквідаційну масу;
 - 3) балансову вартість майна, належного банкруту, яке не є предметом забезпечення та заставну вартість майна, яке є предметом забезпечення;
 - 4) умови продажу майна на аукціоні (у разі наявності майна);
 - 5) строк проведення аукціону;
 - 6) строк подання звіту ліквідатора (керуючого реалізацією) до господарського суду.
3. Розроблений ліквідатором (керуючим реалізацією) план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) надсилається всім кредиторам банкрута.
 4. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) розглядається у судовому засіданні.

Кредитори мають право подати свої заперечення щодо плану до дати розгляду судом плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів).

5. Господарський суд за результатами розгляду плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) та заперечень кредиторів постановляє ухвалу, якою затверджує план або відмовляє у його затвердженні та повертає його на доопрацювання.

6. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) є обов'язковим для виконання боржником та (або) ліквідатором (керуючим реалізацією).

Стаття 145. Збори кредиторів

1. Збори кредиторів скликаються за ініціативою керівника боржника, ліквідатора (керуючого реалізацією) або кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж третину всіх вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, або за ініціативою однієї третини кількості голосів кредиторів.
2. До компетенції зборів кредиторів у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність) відноситься:

1) розгляд звіту ліквідатора (керуючого реалізацією) щодо виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів);

2) звернення до господарського суду з клопотанням про призначення арбітражного керуючого, припинення повноважень арбітражного керуючого та про призначення іншого арбітражного керуючого;

3) інші повноваження, визначені цим Кодексом.

3. Комітет кредиторів у спрощеному провадженні у справі про банкрутство – не утворюється.

Стаття 146. Продаж майна у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Продаж майна у справі про банкрутство (неплатоспроможність) здійснюється у порядку, передбаченому розділом V Книги Четвертої цього Кодексу, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею Кодексу.

2. Умови продажу затверджуються господарським судом ухвалою про затвердження плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів).

Початковою вартістю майна є балансова (щодо майна, яке не є предметом забезпечення) або заставна (щодо майна, яке є предметом забезпечення) вартість майна.

3. У разі доцільності продажу майна банкрута, яке є предметом забезпечення та, яке не є предметом забезпечення одним лотом, а також, якщо кредитори наполягають на продажі такого майна банкрута в одному лоті, господарський суд розглядає це питання разом з планом ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) та призначає оцінку всього майна банкрута для визначення його початкової вартості, та встановлення співвідношення між вартістю майна банкрута, яке є предметом забезпечення та, яке не є предметом забезпечення. Оцінка оплачується забезпеченим кредитором та її вартість відшкодовується цьому кредитору за рахунок коштів, отриманих від продажу майна позачергово.

4. Від імені боржника всі дії щодо продажу майна у справі про банкрутство (неплатоспроможність) здійснюються ліквідатором (керуючим реалізацією).

Стаття 147. Заключне засідання суду у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Після завершення продажу майна боржника та погашення вимог кредиторів, ліквідатор (керуючий реалізацією) готує та подає до суду звіт про виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) та ліквідаційний баланс (для боржників - юридичних осіб).

2. Звіт про виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів) та ліквідаційний баланс розглядається господарським судом у заключному засіданні.

Кредитори мають право до дати заключного засідання подати до господарського суду заперечення на звіт та ліквідаційний баланс, які підлягають розгляду судом.

3. Господарський суд після заслуховування звіту ліквідатора та заперечень кредиторів постановляє ухвалу про:

1) для боржника - юридичної особи – затвердження звіту ліквідатора, ліквідаційного балансу та ліквідації юридичної особи;

2) для боржника - фізичної особи - підприємця – затвердження звіту ліквідатора, завершення процедури погашення боргів боржника та звільнення боржника - фізичної особи від боргів.

4. У разі, якщо боржником погашено всі, визнані господарським судом вимоги кредиторів, суд роз'яснює боржнику право клопотати перед судом про продовження здійснення господарської діяльності боржника зі звільненням його від боргів.

У разі подання боржником клопотання про продовження здійснення господарської діяльності, господарський суд за наслідками заключного засідання приймає рішення про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та звільняє боржника від боргів.

Стаття 148. Закриття справи про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження додатково до підстав, визначених у статті 90 цього Кодексу, також у разі:

- 1) невідповідності боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;
- 2) невідповідність боржника принципам добросовісності;
- 3) завершення граничних строків спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

2. Господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство, що розглядається в порядку спрощеного провадження з підстав, визначених пунктами 1 та 2 частини першої цієї статті на будь-якій стадії провадження за вмотивованим клопотанням ліквідатора (керуючого реалізацією), сторін або з власної ініціативи.

3. У разі наявності підстав для закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, передбачених пунктами 1 та 3 частини першої цієї статті, господарський суд за клопотанням боржника або сторони у справі може прийняти рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності).

Рішення про перехід до загальної процедури банкрутства може бути прийняте судом за умови наявності у боржника майна, достатнього для покриття витрат у процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

4. У разі прийняття господарським судом рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності), суд постановляє ухвалу, якою:

- 1) закриває спрощене провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та переходить до загального провадження у справі про банкрутство на стадію ліквідації (погашення боргів боржника);
- 2) визначає дату проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів (щодо боржника – юридичної особи).

5. З моменту постановлення господарським судом ухвали про перехід до загальної процедури банкрутства щодо боржника – юридичної особи припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном, якщо цього не було здійснено раніше, члени виконавчого органу (керівник) банкрута звільняються з роботи

у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (органу, уповноваженого управляти майном) майна банкрута.

6. Призначений господарським судом арбітражний керуючий для виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією) продовжує виконувати свої повноваження в загальній процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

7. У разі закриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) з підстави, визначеної пунктом 2 частини першої цієї статті, а також у разі, встановлення судом факту завідомо неправдивого повідомлення боржником про його відповідність критеріям, визначеним частиною другою статті 138 господарський суд за заявою кредитора може притягнути боржника та його посадових осіб до солідарної відповідальності, шляхом відшкодування кредитору понесених ним на процедуру витрат."

2. Внести зміни до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 31-32, ст.263):

1) пункт 12 частини першої статті 8 після слів "Служби безпеки України," доповнити словами "арбітражних керуючих,";

2) частину сьому статті 11 після слів "Бюро економічної безпеки України," доповнити словами "арбітражні керуючі,".

3. Пункт 2¹ частини другої статті 4 Закону України "Про судовий збір" (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 14, ст.87) після підпункту 1 доповнити новим підпунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) заяви кредитора про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство - 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;».

4. Внести зміни до Закону України "Про приватизацію державного і комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2018, № 12, ст.68):

1) у статті 12:

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Протягом 12 місяців (для об'єктів великої приватизації - 24 місяців) після прийняття рішення про приватизацію щодо державних підприємств та/або господарських товариств, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких прямо чи опосередковано належать державі не може бути відкрито провадження у справі про банкрутство. Провадження у справах про банкрутство таких підприємств/господарських товариств, які перебувають на стадії розпорядження майном та щодо яких прийнято рішення про приватизацію підлягають закриттю. Положення цього абзацу не поширюються на справи про банкрутство таких підприємств/господарських товариств, провадження у яких відкрито за заявою боржника.

Щодо державних підприємств та/або господарських товариств, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких прямо чи опосередковано належать державі, які перебувають у процедурах банкрутства на стадії санації або ліквідації не може бути прийнято рішення про приватизацію. Положення цього абзацу не поширюється на випадки прийняття рішення про приватизацію пакетів акцій (часток), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, інших господарських організацій і підприємств, які перебувають у процедурі банкрутства на стадії санації.

Справи про банкрутство підприємств/господарських товариств, щодо яких прийнято рішення про завершення приватизації, не можуть порушуватися протягом одного року з дня завершення приватизації з підстав, що виникли до завершення приватизації."

частину шосту доповнити новим абзацом такого змісту:

"визнання боржника банкрутом та відкриття процедури ліквідації у справі про банкрутство щодо відповідного об'єкта."

5. Частину першу статті 34 Закону України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016, № 30, ст.542) доповнити новим пунктом 18 такого змісту:

"18) затвердження судом плану превентивної реструктуризації, якщо вимоги стягувача включені до плану превентивної реструктуризації".

6. Частину першу статті 45 Закону України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 11, ст.140) викласти в такій редакції:

"Держатель або реєстратор Державного реєстру зобов'язані на запит будь-якої фізичної або юридичної особи надати завірений держателем або реєстратором Державного реєстру витяг з Державного реєстру. Для арбітражних керуючих інформація надається з Державного реєстру обтяжень рухомого майна у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом в електронному вигляді шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру прав, за умови ідентифікації відповідної посадової особи за допомогою кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги". Порядок доступу до Державного реєстру обтяжень рухомого майна визначається Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених цим Законом. Пошук у Державному реєстрі може здійснюватися за реєстраційним номером запису та/або за найменуванням боржника, ідентифікаційним кодом боржника в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, за індивідуальним ідентифікаційним номером боржника в Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів. Держатель Державного реєстру зобов'язаний на запит бюро кредитних історій надавати витяги з Державного реєстру в електронному вигляді (у форматі бази даних), у разі наявності письмової згоди юридичних, фізичних осіб - власників рухомого майна".

7. Абзац четвертий частини другої статті 38 Закону України "Про Державний земельний кадастр" (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 8, ст.61) після слова "нотаріусам," доповнити словами "арбітражним керуючим,".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Щодо державних підприємств та/або господарських товариств, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких прямо чи опосередковано належать державі щодо яких до набрання чинності цим Законом органом приватизації прийнято рішення про приватизацію строк, визначений частиною п'ятою статті 12 Закону України «Про приватизацію» починає свій перебіг з дня набрання чинності цим Законом.
3. Установити, що протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом у справах про банкрутство, провадження у яких здійснюється відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності

боржника або визнання його банкрутом» на стадії санації та щодо боржника відсутній затверджений судом план санації, керуючий санацією зобов'язаний в порядку, визначеному Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» розробити та подати до суду на затвердження план санації боржника.

Якщо протягом строку, визначеного абзацом першим цього пункту судом не затверджено план санації боржника, господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

- 1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- 2) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Р. СТЕФАНЧУК

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Мовчан Олексій Васильович
Сертифікат: 3FAA9288358EC0030400000093E22E006FA0DC00
Дійсний до: 12.12.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
351д9/1-2026/27290 від 09.02.2026

2145926